ECLI:LV:AT:2021:1110.11400051119.8.L
Lieta Nr. 11400051119, SKK-660/2021
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 10.novembrī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Aivars Umiņskis, Aija Branta, Sandra Kaija,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 30.augusta lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Apsūdzētais kasācijas sūdzībā norāda, ka apelācijas instances tiesa nav ņēmusi vērā to, ka viņš cietušajam /pers. B/ atlīdzinājis kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu.

Krimināprocesa likuma 573.[1]panta pirmā daļa noteic, ka tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Krimināprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa lietā iegūtos pierādījumus no jauna neizvērtē.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā norādījis apelācijas sūdzības argumentus, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Apelācijas instances tiesa ir atzinusi, ka lietas materiālos nav ziņu, kas apliecinātu apsūdzētā /pers. A/ apgalvojumu, ka apsūdzētais cietušajam ir atlīdzinājis kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu. Ievērojot minēto, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, pareizi konstatējusi tikai vienu atbildību mīkstinošo apstākli – savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti pamatoti ar viņa atšķirīgo viedokli par sodu ietekmējošo apstākļu novērtējumu, savukārt šo apstākļu izvērtēšanu atbilstoši likumam veic tā tiesa, kas izskata lietu pēc būtības. Apsūdzētā kasācijas sūdzības argumenti faktiski pauž viņa neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, nosakot viņam sodu, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā Krimināprocesa likuma 569.panta pirmajā daļā norādītajam.

Tādējādi konstatējams Krimināprocesa likuma 573.[1]panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu, 573.[1]panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

A. Umiņskis A. Branta S. Kaija